

HIEKKALAATIKKOLEIKIT

Narrin näkökulma hengen tiehen

Jari Polus

Hiekkalaatikkoleikit

Narrin näkökulma hengen tiehen

KIRJOITTANUT JARI POLUS

HIEKKALAATIKKOLEIKIT

Narrin näkökulma hengen tiehen

© 2025 Jari Polus

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN 978-952-80-9690-0

SISÄLLYS

Alkusanat	7
Esipuhe	9
Miten synnyttää todellinen usko itsessään? Miten etsiä niin, että löytää?	12
Miten suhtautua elämään harhan maailmassa?	17
Mitä on viisaus?	19
Ulkoapäin syötetty tietämys vai sisäinen kokemus	24
Mikä saatana on?	28
Metodeja saatanan kukistamiseen	35
Meditaatio välineenä pahan karkottamiseen	40
Syntiinlankeemus	48
Maya ja saatana, sama asiako?	60
Kannat menneiden vääryyksien taakkaa turhaan	63
Taivas tuonpuoleisessa	66
Mitä on synti ja miten olla tekemättä sitä?	70
Karma vai kohtalo, päättää itse, mutta se tulee tapahtumaan	73
Elämän salattu tarkoitus	75
Millainen Jumala on?	83
Onko irrationaalista uskoa Jumalaan vai onko irrationaalista olla uskomatta? Matemaattinen todistus	91
Kuin vanhempi lastaan	96
Kehoon samaistuminen on mayaa	99
Usko vai teot vaiko molemmat?	101
Oikeanlainen rukoilu	103
Jälleensyntymä ja vapahdus	107
Mitä Jeesus opetti ja saavutti?	110
Haluista luopuminen, mitä se tarkoittaa?	118
Vauraus: kirous vai siunaus?	123
Miten tulla omaksi itseksensä?	132
Aito usko vie perille	137

Onko seksi syntiä?	141
Onko homoseksuaalisuus syntiä?	144
Mikä meitä odottaa rajan takana, kun hopealanka on katkennut?	150
Paluu hiekkalaatikolle	153
Menetys vai muutos?	158
Suhtautuminen omaisen kuolemaan	160
Kristuksen rukous	163
Loppusanat	166
Lukusuosituksia	168

ALKUSANAT

Lapset leikkivät hiekkalaatikolla käyttäen mielikuvitustaan, luoden mielissään hahmoja, tapahtumia, ympäristöjä, autoja, junia, lapsia, nuoria, aikuisia, vanhoja, poliiseja, rosvoja, kokonaisia elämäntarinoita. Aluksi leikki oli yksinomaan mukavaa ajanvietettä, mutta kun niin kovin mielikuvitusrikkaat lapset alkoivat samaistua leikkiin ja rooleihinsa liikaa, leikin luonne muuttui: lapset unohtivat itsensä ja heistä tuli hetkeksi roolihahmojansa. He alkoivat uskoa, että heidän leikkinsä on todellista. Tällöin leikki muuttui ikäväksi: siitä tuli heille totta ja kukin heistä tahtoi leikiltä eri asioita. Alkoi riitely ja tappelu, alkoi väkivaltainen käyttäytyminen, valtapeli. Tehtiin mitä vaan, että saatiin itselle kaikenlaista roinaa, rahaa ja arvostettu asema, eikä kaihdettu keinoja saada sen minkä kukin halusi. Näin ihmiselle kävi. Ihminen unohti totuuden, ettei leikki ole todellinen, että Jumala on Äitimme ja Isämme ja me Hänen lapsiaan ja koko leikki keksittyä. Leikki äityi niin rajuksi, että tarvittiin säännöt: Jumala loi lakinsa yhteiseksi ja kaikkia koskeviksi, jotta noudattaisimme sääntöjä ja leikkisimme mukavampaa leikkiä. Mutta sekään ei auttanut. Säännöt eivät lapsia hillinneet.

Lopulta olimme niin uppoutuneet leikkiin, että tunsimme enää kurjuuden ja kadotimme itsemme: olimme täydellisiä, mutta emme enää uskoneet siihen, näimmehän itsekin, ettemme olleet täydellisiä! Miten me muka olisimme täydellisiä? Olimme kadottaneet itsemme. Meistä tuli ahneita, vihaisia ja kadotimme ystävyyden, ilon ja myötätunnon. Emme enää tunteneet itseämme emmekä toisiamme. Luulimme, että kun kuolemme leikissä, me todella kuolemme. Me pelkäsimme sitä niin! Mutta emme kuole, vain roolihahmo kuolee. Pian omaksumme uuden hahmon, sillä tahdomme vielä leikkiä, vaikka se rajua onkin ja usein tuntuu, että tahdomme lopettaa. Näin palaamme uudestaan ja uudestaan leikkiin mukaan uuden identiteetin kanssa.

Leikki kehittyi, sääntöjä muutellaan ja kaikkea uutta tulee vastaan: puhelimia, tietokoneita, avaruussukkuloita, saasteita, ydinpommeja, sotia, mitä ikinä lapset keksivät. Meidät ottaa vastaan uusi porukka, joka kertoo meille säännöt ja opettaa meidät leikkimään omalla tavallaan. Valitettavasti suurin osa siitä, mitä meille kerrotaan, on pelkkää puutaheinää. Emme enää tiedä leikkivämme, emme tiedä edes leikin sääntöjä, kaikki on taas uutta; Tulee yö, mutta aamulla taas jatkamme, sillä emme enää tiedä miten lopettaa. Meille on vain leikki, johon suhtaudumme maanisesti. Leikistä tuli meille uusi todellisuus, jossa pelätään, valehdellaan, puhutaan pahaa, tapetaan, tullaan tapetuksi, nähdään nälkää ja kärsitään köyhyydestä, ollaan rumia ja tehdään vääryyttä muille ja itselle. Mutta se ei ole totuus! Totuus on niin kaunis: olemme Jumalan lapsia hiekkalaatikolla, ja Äitimme istuu hiekkalaatikon vierellä kaikessa rauhassa antaen meidän leikkiä leikkiämme. Olemme turvassa ja kukaan ei oikeasti kuole. Lopulta jokaisen meistä osa on havahtua todellisuuteen ja Äiti vie meidät kotiin ja nauramme sille miten samaistuummekin niin rooleihimme. Tämä on narrin tulkinta tästä maailmasta.

ESIPUHE

Viisaat opettavat, että haluihin takertumisesta tulisi luopua. Tällä tarkoitetaan kaikkia itsekkäitä haluja, joilla on näiden kaltaisia seurauksia: turhautumista, pettymyksiä, iloja, suruja, onnistumisia, epäonnistumisia, voittoja, tappioita. Jos haluat näitä, etkä etsi totuutta, haluat jatkaa leikkiä täällä, elää vielä seuraavankin elämän ja ehkä vielä sitä seuraavankin, tai loputtomiin. Tapahtukoon sinun tahtosi.

Tämä kaikki on vain kosmista leikkiä. Kun emme jaksakaan enää leikkiä, kun näemme kaiken läpi, sen, mitä elämä on, sen että elämä tosiaan on pelkkää mielikuvitusleikkiä ja olemme saaneet sitä jo tarpeeksi, meidän sallitaan lopettaa, astumme syrjään ja katselemme niitä, jotka taistelevat tosissaan hiekkalaatikolla kuolemaan asti vain palatakseen sinne taas. Pääsemme pois ja muut saavat jatkaa ilman meitä. Mutta leikki loppuu vasta kun aivan oikeasti sitä toivot, koko sydäimestäsi ja sielustasi. Tämä maailma, missä elämme, ei ole aito todellisuus, vaan pelkkä kangastus tukahduttavan kuumassa rutikuivassa surun autiomaassa.

Leikkiä ei saa päättymään helpolla, sillä Jumala haluaa olla varma, että todella olemme leikkineet kylliksemme. Masokistilla ja sadistilla on yhteinen sopimus, että kun masokistia kidutetaan hän saa huutaa ja ulista, vaatia sadistia lopettamaan, mutta se ei vielä tarkoita mitään. Hän tahtoo jatkaa. Vasta kun masokisti sanoo turvasanan, kidutus loppuu. En tarkoita, että ihmiset tahtovat tulla kaltoinkohdelluiksi tai, että Jumala on sadistinen vaan, että pelin henki on se, että välillä vastaan tulee suuria pulmia, jotka voivat olla tuskallisia, jos leikkiin samaistuu voimakkaasti. Tiesimme tämän tänne lähtiessämme, mutta unohduksen verho vei meiltä ymmärryksen. Tahdomme pelata hyvin ja tahdomme haasteita. Se on pelin henki ja olemme siihen myöntyneet. Se joka leikkiin ryhtyy, leikin kestäköön!

Leikki on joskus rajua ja uskomme tahtovamme pois, mutta emme oikeasti halua sitä. Mutta kun olemme kyllästyneet ja ”sanomme turvasanan” ja teemme sen työn ja ne toimenpiteet mitä vapautuminen tästä kärsimyksen planeetasta vaatii, leikki on ohi. Silloin emme enää palaa tänne. Olemme vapaat jatkamaan korkeampiin ulottuvuuksiin.

Sinä saatat olla viisas ja tahdot tuntea totuuden Jumalasta. Tässä kirjassa saat itsensä Jumalan narriksi julistaneen näkökulman totuuteen; Totuuteen, joka on aina ollut ja on aina oleva, ikuinen, pyhä, totuus täynnä rakkautta. Kaunis totuus, uskomaton totuus. Tämä kirja on sellaisen ihmisen kirjoittama, joka vilpittömästi pyrkii elämään totuudessa tehden parhaansa ja on työskennellyt koko aikuisikänsä hellittämättä selvittääkseen mysteerin tutkimalla, järkeilemällä, opiskelemalla, kyseenalaistamalla, meditoimalla, keskittymällä, rukoilemalla, mietiskelemällä ja rakastamalla kaikkia ihmisiä ja Jumalaa.

Meillä on vain yksi asia, jonka voimme Jumalalle antaa: rakautemme. Kaikki muu Hänellä on. Kun kuudes aisti on aktivoitunut, ja tämä kuudes aisti on totuuden aisti, niin saamme intuitiivisia oivalluksia, jotka edesauttavat totuuden ymmärtämistä.

Tämä kirja sisältää osan siitä mitä olen löytänyt kahdenkymmenen vuoden lannistumattoman totuuden etsinnän aikana. Olen etsinyt Jumalaa sieluni palosta, en siksi, että tämä olisi ammattini tai että saavuttaisin tällä rahaa, kiitoksia, mainetta tai muuta maailmallista mitä ihmiset haluavat. Vilpitön haluni on ollut löytää totuus. Olen kirjannut tähän kirjaan sen mitä olen löytänyt, antaakseni totuutta janoaville ihmisille eväitä nähdä tämän kaiken tarkoitus, mitä elämä on, ja miksi elämä on sellaista kuin se on.

Narrit olivat muinoin kuninkaiden hoveissa joissain tilanteissa ainoat, joilta kuningas saattoi kuulla totuuden, kun muut eivät siitä uskaltaneet hiiskua päänsä menettämisen pelossa. Totuus on valtava ja uskomaton, mahtava ja aina olemassa ja, totuus on suuri, eikä sitä voi täydellisesti kirjoittaa mihinkään kirjaan.

Me emme ole kuolevaisia kehojamme, vaan ikuisia kuolemattomia sieluja, mahtavia henkiolentoja, joiden asumuksena

Itsensä Jumalan narriksi julistanut vastaa tässä kirjassa muun muassa näihin kysymyksiin:

Mikä on totuus tästä maailmasta?

Mitä me ihmiset todellisuudessa olemme?

Miksi olemme täällä, minne olemme matkalla ja mitä meiltä odotetaan?

Mitä syntiinlankeemuksessa oikeasti tapahtui ja mikä sen aiheutti?

Mikä on se alkuperäinen synti, joka johti paratiisista karkotukseen?

Miten alkuperäinen synti ja ne muutkin voidaan tehdä tyhjäksi?

Onko jälleensyntymä totta ja mikä sen tarkoitus on?

Mikä Jumala on ja mitä Hän on suhteessa ihmisiin?

Entä mikä on Uudessa Testamentissakin mainittu saatana eli vastustaja ja miten sen voima voidaan kumota?

Vastaukset näihin kysymyksiin löydät tästä kirjasta ja enemmänkin. Narrin tulkinta poikkeaa valtavirrasta monin tavoin, mutta eritoten tulkinta syntiinlankeemuksesta on poikkeuksellisen tarkkanäköinen: lankeemuksen syyt, mitä todella tapahtui ja mikä ylipäänsä oli se alkuperäinen synti, joka aiheutti ihmisen sisäisen korruptoitumisen ja paratiisista karkotuksen.

Tämä teos ei edusta mitään tiettyä uskonto-suuntausta, vaan tunnustaa kaikkien maailmanuskontojen arvon ja kertoo universaalisti siitä, mitä on kaikkien aitojen uskontojen pohjalla, kun ahtaat dogmit, väärinymmärrykset ja suoranaiset valheet riisutaan ja palataan siihen, mikä on lopulta totuus meistä ihmisistä, Taivaasta ja Jumalasta.

Narrit olivat muinoin kuninkaiden hoveissa joissain tilanteissa ainoat, joilta kuningas saattoi kuulla totuuden, kun muut eivät siitä uskaltaneet hiiskua päänsä menettämisen pelossa. Narrin historiallinen rooli oli, ja on yhä, olla peloton totuuden torvi, joka ei kuvia kumartele. Tämä kirja vie sinut syvälliselle matkalle totuuteen ja antaa eväitä löytää lopullinen elämän tarkoitus.

